

честина-та, коя-то сполетѣла Іова; тя не можила да го накара да съгрѣши прѣдъ Бога съ нѣкож думж.

Діавола пакъ са исправилъ прѣдъ Бога и казалъ: „Іова-та вѣра ще са поклати непрѣменно, ако бы да истегле тѣло-то му нѣщо. Въ чуждж кожж да са тегли не е мжчна работа, казалъ діавола; человекъ минава отъ сичко зарадъ живота и здравіе-то си. Докача іово-то тѣло и неговы-тѣ кости, и виждь не ще ли та остави.“ Богъ позволилъ на діавола да прави съ іово-то тѣло, какво-то ще, само живота му да не закача.

По іово-то тѣло излѣзли струпы, кои-то не му давали покой ни деня ни ноця:¹ до толкози были люты. Отъ болныя излазяла таквази миризма, щото никой не можалъ да са приближи при него. Дори жена му прѣстанжала да го съжалява. Тя сѣкы день му казвала: съгрѣши съ нѣкож думж прѣдъ Бога, да та дигне отъ тоя свѣтъ и да са отървешъ отъ мжкы-тѣ. Сжщо-то му казвали и нѣкои пріятели. Нъ Іовъ не слушалъ тѣхны-тѣ свѣты и отговарялъ тѣй: „Ный приемахме отъ Бога толкова добрины; защо да ни приемемъ и зло-то?“ По този начинъ Іовъ не съгрѣшилъ прѣдъ Бога ни съ еднаж думж.

Най-сетнѣ Богъ са смилилъ за този страдалецъ и откакъ го исцѣлилъ отъ болѣсть-тж му,